

ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ 12'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5122

Υ-ΜΠΩΤ "ΕΓΝΑΤΙΑ,,

ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΟΤΙ ΕΞΕΛΙΠΟΝ ΗΔΗ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ

τοῦδε εἰς Πάτρας. Ἡ ὁδὸς
Ἰωαννίνων—Ἀντιρρίου ἐπε-
ρατώθη, λέγουں, καὶ ἡ διαδρο-
μὴ προσφέρεται πλέον διὰ
τοὺς τουρίστας.

Χαρακτηριστικὸν ἡμῶς εἶ-
ναι εἴτι αἱ ὁργανώσεις τῶν
Ἰωαννίνων ἀφῆσαν ἀναπάντη-
τον τὸ ἐρωτήμα, τὸ ὁποῖον
προκύπτει ἐκ τῆς ἀξιολογώ-

των. Τι θά πράξουν δια τὴν ἰταλικὴν φέρρου—μυστὸν «Αἰπὴν πλά» καὶ ποιοὶ λόγοι θά τὴν ὑποχρεώσουν νὰ προσεγγίσουν ἐνθὺ τῇ Ἰουλιανῶν; Ἐνθὺ τῇ ἰταλικῇ τοῦτο σάφους ἔχει καὶ πλάσιον φέρρου Πάτρως. Ἐπίσης αἱ ἡπειρωτικαὶ ὁρεῖς γανώσις ἀφύγουν ἀπάντησιν ἐπὶ τὸ ἐρώτημα: Ἐάν περιρσιθὸν αἱ πλῆτες τοῦ φέρρου—μυστὸν εἰς Ἰουλιανῶν, αἱ ἡπειρωτικαὶ πόλεις εἶναι εἰς θέαν νὰ δέχωνται καὶ νὰ φιλοπονήσουν—διαθέτουν τὰς ἀπαιτούμενας τουριστικὰς κλίμακας;—ὑπὲρ 70.000 τουριστῶν, οἱ ὅποιοι ἐξήλθωσαν μέχρι στιγμῆς διὰ τὸ ἐπισκεφθῶν τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ Ἰταλίας;

ΠΟΥΡΓΟΣ ΕΔΕΧΘΗ
ΩΣΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ
ΕΤΑΞΕ ΤΩΝ 2 ΧΩΡΩΝ

ΡΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΕΒΡ. 1Α' (24—26 & 32—40)
ΙΣΤΕΩΣ...

δὲ δοξάζει ἀμέσως τὴν διαφορά καὶ
 τὴν ἀπόστασι πού του χωρὶς.
 Διαφορά, πού ὀφείλεται,
 στήν καταγωγή, ὅτε
 πλείον, οὐτε σὰν γρόσσια
 καὶ σὲ τὴν κοινωνικὴν θέσι, ἀλλὰ
 σὰν ἔργα.
 Τὰ ἔργα τῶν ἀπίστων, ἔστι
 καὶ σὰν ἀτὰρ ἀν ἐπιβασίῳ
 τὸν ἀνέπιστον, εἶναι ἀνεῖμα
 τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ, ἀπελ-
 λὰ καὶ ἐπιβαρῶν. Εἶναι ἔργα, πού
 δὲν συμβαίνει ὅμως μὲ τὸν ἀπὸ
 ὅτι νῆσιμόν. Ἔργα δηλαδὴ
 ρισαμένα ἀπὸ τὴν ὑποκρισί-
 ον ἐγωϊσμόν. τὴν ἀνηθικότητα

καὶ τὴν δικαίαν... Ἐνὶ τῶν πιστῶν ἀνθρώπων
τὰ ἔργα ἔστιν, πάντοτε, διὰ
τὴν πίστιν, σφραγισμένα μετὰ τῆς
γλῶσσης τοῦ ἀγίου τοῦ ἑσθίου,
καὶ καὶ φωτισμὸς συν φῶς, ἀνά
τὴν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην, πρὸς τὸν ἀνθρώπου
δοξάζοντες τὸν Θεόν. Ἀὐτὸ τέτο
ἔργα ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία
οὕτως τοῦ μόνου δὲ ἐξιστοῦ
καὶ τὰ ἐνδοξία. Τότε καὶ τὴ
ἐπιστήμη τὰ ἐπιτεύγματα καὶ
τὴν τέχνην αἱ πρόδοι καὶ τὴ
πολιτικὴν τὰ μέσα δὲ γίνον
ὠφέλεια καὶ τὰ θεοῦ ἐν εἰς τ
ὕπνεκται τῶν ἀνθρώπων, ἀπ
ὅς καὶ θὰ ἀπαριθροῦν στὸ κ
τὸ τὴν καταπορεύσιν τοῦ.

Ἀλλὰ τὰ ἔργα ἔργα ἐστὶ
πρόδοι καρπὸς τῆς πίστεως.
Αὐτὴ τὰ ἐμπνεῖται καὶ αὐτὴ τὰ
Ποιεῖ. Ποιεῖ ἡ ἀνθρώπου δ

πὸν δὲ βέβητε, πρὸς αὐτὸν ἔρχομαι,
 ἔλπειν, ἢ πιστεύειν. Οὐτὲ ἀγνοῶ
 ἄνδρας θὰ εἶχε καὶ ἐπιβέβητε
 τῆς τῆς πιστεύει. Σοφοὶς θὰ
 εἶχε, ἐπιστήμησις, ἡθικολογῶν
 τεχνικῶν, μορφωμένων, ὅπου
 εἶχε καὶ σήμερον. Ἀλλὰ ἀγνοῶ
 δὲν θὰ εἶχε ποτέ.

Ἄς ἔχη λοιπὸν δόξαν ὁ Μ.
 γλῶσσας Θεοῦ, ποὶ ἐρῶντες
 ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων τὴν πίστιν
 καὶ τὴν ἐρώσει καὶ τὴν ἐκδο-
 λήρῳσις. Ἄς ἔχη δόξαν, ἀν-
 ἄνθρωποι ἐχάρουν τὴν πίστιν σὺν
 λόδῳ ποὶ μαῖς συνδέει μαῖς.
 Του καὶ διὰ τῆς ὁποίας μαῖς
 φωτίζει καὶ μαῖς ἐνισχύει, μαῖς
 ριτάνει καὶ μαῖς καθιστὰ ἀξί-
 γιὰ ἐργα ἀγία καὶ φωτεινά.
 λήθεια πόσον ἐλπίνοι καὶ ἀπὸ
 λυπότης εἶναι ἐκείνοι, ποὶ
 νοῦνται τὴν πίστιν καὶ μάλισ-
 τὰ τὴν ἀγία πίστιν τοῦ Χριστοῦ
 τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τῆς Ἐκ-
 κλησίας καὶ κατανύσσοντες
 τὴν ἀγία πίστιν, καὶ ἀρετῶν
 ἄλλας καὶ μεῖς ὅλοι, ὅσοι
 παραλούμε τὴν πίστιν καὶ
 κρατοῦμε μόνον στὴς ταυτότη-
 τας καὶ στὰ μύησις, χωρὶς
 θέτουμε βάσι τῆς ζωῆς καὶ
 στὴν πίστιν τῆς οἰκογενείας
 τῆς κοινωνίας καὶ, δὲν εἶναι
 οὐλῶντων ἀξιολότητων.

Καίρῳς χωρὶς πλεον καὶ ἰ-
 μεν πόσον χαμηλὰ μαῖς ἐπὶ
 τακτικῇ καὶ αὐτῇ. Καίρῳς εἰ-
 ναι καὶ καταβόλῃς ὅτι διὰ τῆς
 κοδαμίνης καὶ μαῖς δὲν ὀφεί-
 μεν τίποτε ἄλλο, παρὰ στὴν
 λειψί τῆς πιστεύει, τῆς ἀγίας
 τῆς φωτισμένης, τῆς ὁρθο-
 δόξης πιστεύει.

Ἔτσι θὰ γινώσκουν τὸ νό-
 μῳ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 4ης σελίδας